

Лушагіна Тетяна Вікторівна
Соловйова Анна Сергіївна

Особливості взаємодії молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування

УДК 323.21-053.6
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2021-2.8>

Лушагіна Тетяна Вікторівна
orcid.org/0000-0001-8599-2923
кандидат політичних наук,
старший викладач кафедри
політичних наук
Чорноморського національного
університету імені Петра Могили
вул. 68 Десантників, 10,
Миколаїв, Україна

Соловйова Анна Сергіївна
orcid.org/0000-0003-0524-287X
кандидат політичних наук,
доцент кафедри політичних наук
Чорноморського національного
університету імені Петра Могили
вул. 68 Десантників, 10,
Миколаїв, Україна

Молоде покоління має величезні перспективи та потенціал у соціальному та професійному сенсах, через що саме молодь швидше за інших представників суспільства здатна оволодіти новими знаннями та компетенціями. Тому врахування інтересів молоді є надзвичайно важливим під час визначення загальнонаціональних пріоритетів розвитку. Молодь може стати рушієм у розвитку як окремої громади, так і цілої держави. У результаті реформи місцевого самоврядування, що супроводжувалася розширенням повноважень місцевих рад, саме молодь має стати опорою у процесі вироблення місцевої політики. Саме ці аспекти і визначають актуальність дослідження. Метою дослідження є визначення особливостей взаємодії молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування. У процесі виконання дослідження були використані загальні методи дослідження та спеціальні методи. Із групи загальнонаукових методів були використані аналіз, синтез, узагальнення. Із спеціальних методів – структурний, системний, типології, аналізу документів. У результаті дослідження розроблено механізми та інструменти залучення молоді до прийняття політичних рішень, що ґрунтуються на «моделі участі»: інформування, спрямоване на надання інформації та підвищення рівня обізнаності; консультування, покликане надавати можливість отримання консультацій від суб'єктів різних рівнів; діалог, який передбачає більш повну та глибоку комунікацію між суб'єктами через обговорення, збори, слухання тощо; партнерство, спрямоване на надання можливості делегувати конкретні завдання та відповідальність окремим суб'єктам і співпрацювати на правах партнерів.

Проаналізувавши особливості взаємодії молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування, варто відзначити, що важливими формами подібної співпраці можуть виступати: підготовка та залучення молоді до роботи на державній службі, участь молодих людей у діяльності молодіжних консультативно-дорадчих органів, розвиток молодіжної інфраструктури, зокрема молодіжних центрів, сприяння діяльності молодіжних громадських та волонтерських організацій. Для більш активного залучення молоді до процесів державного будівництва та розбудови громадянського суспільства можуть бути використані різного роду заохочення, мотиваційні заходи та стимулювання суспільної й громадської активності молодого покоління.

Ключові слова: *молодь, органи місцевого самоврядування, громадянське суспільство, органи державної влади, інформування, консультації, діалог, партнерство.*

Вступ. Кожна сучасна демократична держава зацікавлена у напрацюванні ефективних шляхів та механізмів залучення своїх громадян до прийняття рішень та участі у процесах державотворення. Традиційно для української молоді вважаються характерними загальна аполітичність, пасивність у політичній діяльності, недостатній рівень ініціативності та громадянської освіти, низька поінформованість щодо способів взаємодії із органами влади. З огляду на це особливої актуальності набуває вироблення та удосконалення ефективних механізмів, які уможливають участь молоді у процесі прийняття управлінських рішень.

Розглядаючи проблему взаємодії молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування, варто зазначити, що об'єкт дослідження зазначеної проблематики є невичерпним. Адже молодь – динамічна категорія населення і досить вразлива. Вона може швидко переходити із стану активності у стан пасивності у зв'язку із розчаруванням у владі; і навпаки – із латентної фази під дією різних соціально-політичних факторів може стати головним рушієм до змін. Питання взаємодії молоді та місцевого самоврядування розглядає О. Лиска [4]. Регіональний аспект реалізації молодіжної політики в умовах децентралі-

зації досліджує Т. Несват [7]. Участь молоді у розвитку ОТГ в умовах децентралізації розглядає О. Євтушенко [2]. Особливості соціальної активності молоді України в умовах євроінтеграції розглядають Т. Костева, Ю. Палагнюк, О. Файчук [8]. Право участі дітей та молоді у суспільно-політичному житті досліджують С. Бостан та Л. Бостан [1].

Мета та завдання. Головною метою цього дослідження є визначення особливостей взаємодії молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування. Для реалізації поставленої мети передбачено виконання таких завдань: розкрити проблематичне поле взаємодії молоді з органами публічної влади; розглянути моделі залучення молоді до прийняття політико-управлінських рішень; визначити можливу модель взаємодії молоді та органів публічної влади в Україні.

Методи дослідження. У процесі виконання дослідження були використані загальні методи дослідження та спеціальні методи. Із групи загальнонаукових методів були використані аналіз, синтез, узагальнення. Із спеціальних методів – структурний, системний, типології, аналізу документів, що дозволили в повному обсязі розкрити поставлені в дослідженні завдання.

Результати. Неодмінною умовою для формування демократичного суспільства та остаточного становлення інститутів громадянського суспільства є формування у політичній свідомості молоді демократичних цінностей, переконань щодо необхідності існування потужного громадянського суспільства, виховання політичної активності й ініціативності у системі державних суспільних відносин.

Варто зауважити, що, за даними соціологічного дослідження «Молодь України – 2017», більш ніж 20% молодих людей вважають професію державного службовця привабливою для себе [5]. Також за результатами іншого опитування, яке було проведене громадськими активістами, 50% всіх кандидатів на посади сфері державної служби становлять представники молоді віком 25–35 років [10].

Водночас за матеріалами дослідження, проведеного 2018 року, на запитання «Якою ви бачите свою участь у життєдіяльності громади?» більшість молодих людей насамперед обирали лише голосування на виборах (41,9%); менше третини готові брати участь у загальних зборах та у роботі щодо благоустрою території громади. Тоді як розглядати свою потенційну участь у громадських зборах, слуханнях, а також представництво в органах самоорганізації громади і безпосередню участь у розробленні й реалізації стратегії, програм та проектів готові тільки менш ніж 10% молодих людей [6].

Ці статистичні дані доводять, з одного боку, зацікавленість молоді у державотворчих процесах у сучасній Україні та деякою мірою можуть заперечити переконання щодо політичної байдужості, характерної для молодих людей. Водночас існують значні ресурси для підвищення активності та ефективності участі молоді безпосередньо у державному управлінні та взаємодії з органами державної влади. Але цей процес має включати всіх суб'єктів: молодь – органи місцевого самоврядування, молодь – органи державного управління. Недостатньо лише бажання молоді за абсолютної байдужості і закритості органів публічної влади. І навпаки – органи публічної влади мають стимулювати та мотивувати молодь до участі у прийнятті політичних рішень.

На цьому етапі розвитку для українського суспільства винятково важливим стратегічним завданням є виховання поваги до європейських цінностей та запровадження європейських стандартів життя в нашій країні. Реалізація цього надважливого завдання неможлива без активної участі молодого покоління, яке володіє унікальним інтелектуальним та інноваційним потенціалом для розвитку нашого суспільства. Так, у Національній молодіжній стратегії до 2030 року, затвердженій Указом Президента від 12 березня 2021 року [11], окремим важливим напрямом визначено залучення молоді до участі у суспільному житті з метою підвищення її самостійності, конкурентоспромож-

ності, а також формування у молоді громадянських компетенцій.

Починаючи вести мову безпосередньо про особливості взаємодії молоді з інститутами громадянського суспільства, а також органами державної влади та місцевого самоврядування, варто дати коротку характеристику проблематичним аспектам та ризикам, які існують нині в цій сфері:

- незначний ступінь впливовості громадських інституцій на процедуру підготовки та прийняття конкретних рішень. Це пов'язано з відсутністю прозорих механізмів регулювання цього процесу;

- переважна пасивність та аполітичність молодого покоління. Часто низька ініціативність та т. зв. «вивчена безпорадність» прищеплюється молоді у процесі виховання батьками, у яких у свою чергу сформувалися подібні стратегії поведінки в межах радянського типу політичної культури;

- недостатня інформованість молоді про різні можливості та механізми участі у політичному житті, використання засобів громадського контролю та взаємодії з органами влади.

Для того, щоб розв'язати ці проблеми, необхідно проводити комплексну роз'яснювальну роботу, у процесі якої треба продемонструвати, що активізація участі у громадському житті та державному управлінні відкриває нові можливості для підвищення якості власного життя, покращення рівня добробуту і є, таким чином, взаємовигідним варіантом для співіснування молодих громадян та органів влади. Очевидно, що молодь зможе найбільш повно реалізувати свої інтереси та задовольнити потреби завдяки активізації власної участі у політичних та державних процесах, а через інтенсифікацію взаємодії з молодими представниками громадянського суспільства органи влади зможуть застосувати новаторські підходи та підвищити власну легітимність.

Для активного залучення молоді до процесів державного будівництва та розбудови громадянського суспільства варто залучати різного роду заохочення, мотиваційні заходи та стимулювання суспільної й громадської активності молодого покоління. Як такого роду заходи можуть бути запропоновані конкурси проектів, реалізація яких фінансуватимуться з державного бюджету, премії Президента, уряду, парламенту або органів місцевого самоврядування, які присуджуються молодим людям за особливі досягнення, активність та ініціативність, а також гранти органів влади для обдарованої молоді.

Говорячи про взаємодію молоді з органами державної влади та місцевого самоврядування, ми можемо виділити два ключові поняття – участь (Participation) та залучення (Engagement). Участь молоді означає володіння правами, засобами, інструментами і можливостями щодо впливу на ухвалення рішень, а також участь у різноманітних

заходах та процесах для розвитку суспільства. Тобто наголос робиться на можливості мати вплив та нести відповідальність за дії та рішення, які впливають на життя молодих людей [9].

Тоді як залучення молоді насамперед має на увазі включення молодих людей до життя громади, області, регіону, держави або міжнародної спільноти завдяки діалогу, партнерству, можливості ухвалювати рішення та іншим механізмам взаємодії [12]. При цьому залучення, на відміну від участі, не завжди дає можливість безпосередньо впливати на процес ухвалення рішень та вибору пріоритетів.

У західній науці було декілька спроб розроблення різноманітних моделей участі, в тому числі безпосередньо для молодих людей:

1 модель Шеррі Арнштейн – є однією з перших спроб та розроблена у 1969 році [13], включає вісім рівнів участі – від маніпуляції та терапії, які не можна вважати повноцінною участю, до партнерства, делегованої влади і громадянського контролю, що містять реальні можливості впливу для громадян.

2 модель Роджера Харда – дещо видозмінена попередня модель, виділив власні 8 сходинок рівнів участі дітей та молоді в ухваленні рішень. Перші три сходинки (маніпулювання, декорування та імітація) не надають реального впливу на ухвалення якихось рішень; наступні дві (інформування та консультування) – забезпечують необхідний рівень обізнаності стосовно можливостей впливу; останні три сходинки покликані показати всі можливості участі від залучення до чужих ініціатив до абсолютного самостійної ініціативи молоді та спільного ухвалення рішень як партнерів [14].

Нині одним із найбільш популярних інструментів для оцінювання впливу громадян на ухвалення рішень є так званий Спектр громадської участі, складений Міжнародною асоціацією громадської участі. Згідно з ним виділяються 5 рівнів зростання громадського впливу по мірі його інтенсифікації: інформування, консультування, залучення, співпраця і, нарешті, уповноваження або делегування [15].

Отже, враховуючи міжнародний досвід, вважаємо, що взаємодія молоді з органами публічної влади має ґрунтуватися на «моделі участі», яка передбачає чотири рівні участі та описана у «Кодексі кращих практик участі громадянської Ради Європи» [3]: 1) інформування, спрямоване на надання інформації та підвищення рівня обізнаності; 2) консультування, покликане надавати можливості отримання консультацій від суб'єктів різних рівнів; 3) діалог, який передбачає більш повну та глибоку комунікацію між суб'єктами через обговорення, збори, слухання тощо; 4) партнерство, спрямоване на надання можливості делегувати конкретні завдання та відповідальність окремим суб'єктам та співпрацювати на правах партнерів.

Варто зауважити, що досягнення кожного наступного рівня можливе тільки за умови достатнього представлення попереднього. Кожен з цих рівнів може реалізовуватися завдяки застосуванню різних інструментів та використанню різних каналів. Зокрема, надання інформації може відбуватися як через офіційні канали, так і за допомогою використання соціальних мереж, розсилок на електронну пошту, онлайн-анонсування інформаційних кампаній у ЗМІ тощо.

Рівень консультування може передбачати електронні та офлайн-консультації з представниками молоді на місцевому рівні, консультування під час різноманітних форумів, конференцій, круглих столів, які відбуваються на регіональному рівні, а також петиції на загальнонаціональному рівні та соціологічні дослідження думки молоді через опитування, фокус-групи тощо.

Рівень діалогу може реалізовуватися через відкриті слухання, громадські обговорення, дебати, публічні дискусії; створення молодіжних груп, комітетів та об'єднань, роботу багатосторонніх консультативних органів; проведення тренінгів, семінарів та дискусійних форумів, а також використання інструменту публічних онлайн-запитів і письмових пропозицій та рекомендацій.

І, нарешті, рівень партнерства впроваджується через розроблення проектів рішень під час взаємодії з представниками молоді, участь представників молоді у різноманітних органах та комісіях, розроблення молодіжних стратегій та планів дій, ініціювання молоддю проектів та підтримки з боку органів влади їх реалізації.

Відповідно до вищезазначеної «моделі участі», варто визначити основні механізми та інструменти залучення молоді до процесу ухвалення рішень (таблиця 1): від простого інформування до активної партнерської діяльності.

Слід окремо наголосити, що молодь є таким сегментом суспільства, який досить охоче сприймає нові пропозиції та інновації, володіє необхідними новими інструментами комунікації і може сама пропонувати інноваційні підходи до вирішення політичних питань.

Враховуючи особливості молоді як соціально-демографічної групи варто пам'ятати, що одними з найбільш важливих завдань у системній роботі з молодими людьми є такі:

- забезпечення повноцінного та своєчасного інформування молоді про різні можливості співпраці та взаємодії;
- сприяння створенню умов для залучення молодих людей до активної участі в житті села, міста, громади або країни загалом;
- стимулювання і заохочення молоді до участі в процесі розроблення та ухвалення рішень завдяки всебічній підтримці молодіжних

Механізми та інструменти залучення молоді до процесу ухвалення рішень

Механізми	Інструменти
<i>Інформаційний рівень</i>	
Отримання неформальної освіти	створення молодіжних таборів, неформальних молодіжних організацій просвітницького напрямку,
Розміщення інформаційного контенту для молоді на інтернет-ресурсах	створення інформаційного мобільного застосунку для молоді щодо роботи органів публічної влади, різних форумів, флешмобів у соціальних мережах
<i>Консультавання</i>	
Участь у роботі консультативно-дорадчих органів	молодіжні ради, колегії, комітети з питань виховання молодого покоління, парламенти тощо.
<i>Діалог</i>	
Діяльність молодіжних центрів	ініціювання, створення та розвиток молодіжних громадських організацій, волонтерських організацій, комітетів, багатосторонніх консультативних органів; проведення тренінгів, семінарів та дискусійних форумів,
<i>Партнерство</i>	
Залучення до політичної участі	членство у політичних партіях, реалізація права обирати та бути обраним до органів публічної влади
Стажування молоді в органах публічної влади	програми залучення молоді «Молодіжний працівник», «Дні відкритих дверей»,
Залучення молоді до міжнародних проектів	мотивування молоді до участі у міжнародних програмах, зокрема в європейських програмах та проектах
Участь молоді у формуванні молодіжної політики	надання можливостей для участі молодих фахівців у різного роду реформаторських командах та проектах; участь у формуванні окремих напрямів молодіжних програм та порядку денного молодіжних заходів; використання засобів матеріального стимулювання та морального заохочення для активних молодих людей тощо.

ініціатив, створенню громадських організацій молоді, розвитку молодіжної інфраструктури та отриманню молодими людьми необхідних компетентностей у системах формальної та неформальної освіти; моральне та матеріальне стимулювання інновацій та громадської активності молодого покоління.

Заохочення та ініціювання активності молодих людей може відбуватися в різних сферах життєдіяльності: громадській та політичній – через включення в процеси громадського контролю за діями органів влади, участь у політичному житті й навіть у протестних акціях; економічній сфері – завдяки сприянню зайнятості та офіційному працевлаштуванню молодих людей, інструментам підтримки молодих сімей на початку трудової кар'єри, програми професійних міжнародних стажувань та обмінів; соціальній та культурній сферах – через підтримку різних способів самовираження молоді та забезпечення базового соціального добробуту молодих сімей.

Резюмуючи, можна сказати, що одним із найважливіших інструментів стимулювання та активізації участі молоді у державотворчих процесах та діяльності інститутів громадянського суспільства є державна молодіжна політика, в межах якої можуть діяти державні, регіональні та місцеві програми молодіжного спрямування та реалізовуватися заходи, які залучатимуть молодь до прийняття управлінських рішень в різних галузях.

ЛІТЕРАТУРА:

- 1 Бостан С.К, Бостан Л.М. Право участі дітей та молоді у суспільно-політичному житті. *Правова позиція*. 2020. № 3 (28). С. 13–18.
- 2 Євтушенко О., Лушагіна Т. Об'єднані територіальні громади Миколаївської області в умовах децентралізації: індикатори ефективності. *Державне управління та регіональний розвиток*. 2020. № 8, С. 396–421. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2020.08.03>
- 3 *Кодекс кращих практик участі громадськості у процесі прийняття рішень / Ухвалений Конференцією міжнародних неурядових організацій Ради Європи на засіданні 1 жовтня 2009 року*. URL: <https://rm.coe.int/16802eeddb>.
- 4 Лиска О. Взаємодія молоді з органами місцевого самоврядування. *Теорія та практика державного управління*. 2016. Вип. 3. С. 186–190. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2016_3_31.
- 5 *Молодь України – 2017 / Результати соціологічного дослідження – Тернопіль: ТОВ «Терно-граф», 2017. 72 с.*
- 6 *Молодь України – 2018 / Результати репрезентативного соціологічного дослідження*. Київ : ДП «Редакція інформаційного бюлетеня «Офіційний вісник Президента України», 2018. 72 с.
- 7 Несват Т. Реалізація молодіжної політики в умовах децентралізації влади на регіональному рівні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2019. Вип. 1(40). С. 137–143.
- 8 Палагнюк Ю., Файчук О., Костєва Т. Особливості соціальної активності молоді України в умовах євроінтеграції. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2019. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2019_2_19.

9 *Переглянута Європейська хартія про участь молоді в місцевому та регіональному житті*. URL: <https://rm.coe.int/168071b58f> (Дата звернення: 15.04.2021)

10 «Реформа державної служби»: про конкурс і плани Уряду. *Українська правда*. 20.08.2017. URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2017/08/20/7152653/> (Дата звернення 15.04.2021)

11 Указ Президента № 94/2021 «Про Національну молодіжну стратегію до 2030 року» від 12.03.2021 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/94/2021#n13> (Дата звернення 19.04.2021)

12 *Adolescents and Youth Engagement Framework*. UNICEF, 2017.

13 Arnstein Sherry R. «A Ladder of Citizen Participation». *Journal of the American Institute of Planners*. Vol. 35, No. 4. July 1969. P. 216–224.

14 Roger Hart «Children's participation: from tokenism to citizenship». *Essay for UNICEF* (Innocenti Essay № 4). 1992.

15 Susskind L., & Carson L. (2008). The IAP2 Spectrum: Larry Susskind, in Conversation with IAP2 Members. *International Journal of Public Participation*. 2 (2). P. 67–84.

REFERENCES:

1 Bostan, S.K, Bostan, L.M. (2020) Pravo uchasti ditei ta molodi u suspilno-politychnomu zhytti [The Right of Children and Youth to Participate in Socio-Political Life]. *Pravova pozytsiia*, 2020, no. 3 (28), pp. 13-18. [in Ukrainian].

2 Yevtushenko, O., Lushahina, T. (2020) Obiednani terytorialni hromady Mykolaivskoi oblasti v umovakh detsentralizatsii: indykatory efektyvnosti [United territorial communities of Mykolayiv region in the conditions of decentralization: efficiency indicators]. *Public Administration and Regional Development*, 2020, no. 8, pp. 396–421. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2020.08.03> [in Ukrainian].

3 *Kodeks krashchykh praktyk uchasti hromadskosti u protsesi pryiniattia rishen / Ukhvalenyi Konferentsiiei mizhnarodnykh neuriadovykh orhanizatsii Rady Yevropy na zasidanni 1 zhovtnia 2009 roku* [Code of Best Practices for Public Participation in the Decision-Making Process / Approved by the Conference of International NGOs of the Council of Europe at its meeting on October 1, 2009]. Accessed March 9, 2021. URL: <https://rm.coe.int/16802eeddb>. [in Ukrainian].

4 Lyska, O. (2016) Vzaiemodiia molodi z orhanamy mistsevoho samovriaduvannia [Interaction of Youth with Local Governments]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*, no. 3, pp. 186–190. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tpdu_2016_3_31. Accessed April 19, 2021. [in Ukrainian].

5 *Molod Ukrainy–2017/Rezultatsotsiologichnoho doslidzhennia* [Youth of Ukraine – 2017 / Results of a Sociological Study] (2017). Ternopil: TOV «Terno-hraf». [in Ukrainian].

6 *Molod Ukrainy – 2018 / Rezultaty reprezentatyvnoho sotsiologichnoho doslidzhennia* [Youth of Ukraine – 2018 / The results of a Representative Sociological Study] (2018). Kyiv : DP «Redaktsiia informatsiinoho biuletenu «Ofitsiinyi visnyk Prezydenta Ukrainy». [in Ukrainian].

7 Nesvat, T. (2019) Realizatsiia molodizhnoi polityky v umovakh detsentralizatsii vlady na rehionalnomu rivni [Implementation of Youth Policy in the Context of Decentralization of Power at the Regional Level]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*. No. 1(40), pp. 137–143. [in Ukrainian].

8 Palahniuk, Yu., Faichuk, O., Kostieva, T. (2019) Osoblyvosti sotsialnoi aktyvnosti molodi Ukrainy v umovakh yevrointehratsii [Features of Social Activity of Youth of Ukraine in the Conditions of European Integration]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia i mistsevoho samovriaduvannia*, no. 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2019_2_19. Accessed April 19, 2021. [in Ukrainian].

9 *Perehlianuta Yevropeiska khartiia pro uchast molodi v mistsevomu ta rehionalnomu zhytti* [Revised European Charter on the Participation of Young People in Local and Regional Life]. URL: <https://rm.coe.int/168071b58f>. Accessed April 19, 2021. [in Ukrainian].

10 «Reforma derzhavnoi sluzhby»: pro konkurs i plany Uriadu [“Civil Service Reform”: on the Competition and Plans of the Government]. *Ukrainska pravda*. 20.08.2017. URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2017/08/20/7152653/> Accessed April 19, 2021. [in Ukrainian].

11 Указ Президента № 94/2021 «Про Національну молодіжну стратегію до 2030 року» [Decree of the President No. 94/2021 “On the National Youth Strategy until 2030”], March 12, 2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/94/2021#n13>. Accessed April 19, 2021. [in Ukrainian].

12 *Adolescents and Youth Engagement Framework* (2017). UNICEF. [in English].

13 Arnstein, Sherry R. (1969) «A Ladder of Citizen Participation». *Journal of the American Institute of Planners*. Vol. 35, No. 4. July, pp. 216–224. [in English].

14 Roger, Hart (1992) «Children's participation: from tokenism to citizenship». *Essay for UNICEF* (Innocenti Essay № 4). [in English].

15 Susskind L., & Carson L. (2008). The IAP2 Spectrum: Larry Susskind, in Conversation with IAP2 Members. *International Journal of Public Participation*. No. 2 (2), pp. 67–84. [in English].

Features of youth interaction with public authorities and local governments

Lushahina Tetiana Viktorivna

orcid.org/0000-0001-8599-2923

PhD in Political Sciences,
Senior Lecturer at the Department
of Political Sciences
Petro Mohyla Black Sea
National University
68 Desantrykiv str., 10,
Mykolaiv, Ukraine

Soloviova Anna Serhiivna

orcid.org/0000-0003-0524-287X

PhD in Political Sciences,
Associate Professor at the Department
of Political Sciences
Petro Mohyla Black Sea
National University
68 Desantrykiv str., 10,
Mykolaiv, Ukraine

The younger generation has great prospects and potential in social and professional aspects, which is why young people are faster than other members of society able to acquire new knowledge and competencies. Therefore, taking into account the interests of young people is extremely important in determining national development priorities. Young people can become a driver in the development of both territorial community and the whole state. Youth should become a support in the process of local policy-making in the context of local self-government reform and expansion of the powers of local councils. These aspects determine the relevance of the study. The purpose of the study is to determine the features of youth interaction with public authorities and local governments. General scientific research methods (analysis, synthesis, generalization) and special methods (structural and system methods, typology, document analysis) were used in the research process. As a result of the research, there were developed mechanisms and tools for involving young people in political decision-making based on the "participation model": information aimed at providing information and raising awareness; consultations, that should provide opportunities to receive advice from actors at different levels; dialogue aimed at providing more full and deep communication between the subjects through discussions, meetings, hearings, etc.; partnership aimed at providing the opportunity to delegate specific tasks and responsibilities to individual entities and to cooperate as partners. After analysis of the peculiarities of the youth interaction with public authorities and local governments, it should be noted that important forms of such cooperation are the next: training and involvement of young people to the civil service, participation of young people in the activities of youth advisory bodies, development of youth infrastructure, including youth centers, promotion of youth NGOs and volunteer organizations. Various motivational measures and stimulation of social and public activity of the young generation can be used to more actively involve young people in the processes of state building and civil society development.

Key words: youth, local governments, civil society, public authorities, information, consultations, dialogue, partnership.